

Похвали се малка мома

Народна песен

Похвали се малка мома,
Че е мома по-хубава,
По-хубава от слънцето,
По-гиздава от брата му,
От брата му, от месеца.
Отде зачу ясно слънце,
То си моми отговаря.

„Мари моме, малка моме,
Ти ли ми се тъй похвали,
Че си мома най-хубава,
По-хубава от слънцето,
По-гиздава от брата му,
От брата му от месеца?
Нека сторим вяра клятва,
Да се личим да се красим
От източа до запада“.

Влезла мома в таткова си
В таткова си лепа стая,
Та надена свилно руcho,
Свилно руcho копринено.
Излезла е вън на двора,
Да се личат по хубости
От източа до запада.
Личили се по хубости, —
Дайде мома по-хубава
От милното, ясно слънце,
От брата му, от месеца.
Ясно слънце отговаря:

„Мари моме, малка моме,
Я влезни си ти във къщи,
Да не греем до две слънца;
Изгореха жетварите,
Жетварите по полето,
Косачите в ливадите,
Ораките в угарите,
Овчарите под сенките“.